

Brüsszel, 2018. január 10.
(OR. en)

15920/17

**Intézményközi referenciaszám:
2017/0181 (NLE)**

**SOC 821
EMPL 621
MAR 238
TRANS 573**

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	11579/17 - COM(2017) 406 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között a 2009/13/EK tanácsi irányelvnek a 2006-os Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény 2014. évi, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által 2014. június 11-én jóváhagyott módosításával összhangban történő módosítása céljából létrejött megállapodás uniós jogba való átültetéséről

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2006-ban elfogadta a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményt (MLC). Ezt az egyezményt az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról szóló 2009/13/EK tanácsi irányelv¹ ültette át az uniós jogba.

¹ HL L 124., 2009.5.20., 30. o. Az irányelv 2013. augusztus 20-án, az MLC hatálybalépésének napján lépett hatályba. A tagállamoknak 2014. augusztus 20-ig kellett átültetniük a nemzeti jogukba.

A 2006-os MLC csak részben foglalkozott a tengerészek halálával, személyi sérülésével és külföldi kikötőkben való magukra hagyásával kapcsolatos követelések kapcsán felmerülő felelősség és kártalanítás kérdéseivel. Ezzel a kérdéssel pedig teljeskörűen foglalkozni kell, mivel napjainkban számos tengerészt hagynak magukra a hajókon – sokszor hónapokra – fizetés, rendszeres étel- és élelmiszerellátás, orvosi ellátás és a hazatéréshez szükséges eszközök nélkül.

Az MLC alapján létrehozott különleges háromoldalú bizottság 2014-ben két ponton módosította az MLC-t a tengerészek jogainak magára hagyás esetén való védelme érdekében. Ezek a módosítások egyfelől egy, a repatriálási költségek kifizetésének a hajótulajdonos általi elmulasztása esetén alkalmazandó kötelező pénzügyi biztosítékszerről rendelkeznek, másfelől pedig minimumkövetelményeket határoznak meg arra vonatkozóan, hogy a pénzügyi biztosítékszernak miként kell kártalanítást nyújtania az olyan szerződéses követelések esetében, amelyek tengerészek munkahelyi sérülés, betegség vagy veszély következtében beállt halálával vagy hosszú távú munkaképtelenségével kapcsolatosak. Ezeket a módosításokat a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 2014-ben jóváhagyta.

2. A Tanács (EPSCO) 2017. december 7-én politikai megállapodást ért el a javaslat² szövegéről, amelyet azóta a jogász-nyelvész szakértők véglegesítettek.
3. Ennek megfelelően arra kérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy kérje fel a Tanácsot, hogy:
 - fogadja el az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között a 2009/13/EK tanácsi irányelvnek a 2006-os Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény 2014. évi, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által 2014. június 11-én jóváhagyott módosításával összhangban történő módosítása céljából létrejött megállapodás uniós jogba való átültetéséről szóló TANÁCSI IRÁNYELVRE irányuló javaslatot, amely a 15647/17 dokumentumban található.

² 14150/1/17 REV 1.